

Наим Фрашъри

Скорпион и костенурка

Като рукна силен дъжд,
Скорпионът изведнъж го закъса,
скок-подскок, пред бучащия поток,
че превърна се потока
в истинска река широка,
а отгатък зад реката
в къщи чакат го децата,
пък и булката му млада.
Но реката все не спада.
Колкото и да умува,
няма как да я преплува,
ако ли плувец не се
хване да го пренесе.
И не щеш ли, Костенурка
към реката затопурка,
връщайки се от разходка.
„Ей това ще ми е лодка“ –
рече си и я замоли:
„Пренеси ме, че какво ли
вече става у дома,
дето чака сам-сама
булката Скорпионица
с дребничките ми дечица.“
„Качвай се, ще ти помогна“ –
Костенурката се трогна,
а дъждът заплиска двойно,
че и тройно по-поройно.
Към брега отсреща кара
Костенурката товара,
но усеща тя, че оня
през дебелията ѝ броня
сили се да я ужили.

„Ей, ти с ум ли си, не си ли?
Да си тъй неблагодарен,
даже да си тъй коварен,
че на своя избавител
искаш да си отровител,
за чудовище такова

тая случка не е нова.
Но поне не се ли сети,
че сега си ми в ръцете
и насред реката бурна
мога аз да те цамбурна?“
„Много моля те, недей! –
опашатият злодей
за пощада умолява. –
Мен кръвта ми е такава,
че с отрова за отплата
плащам и за добрината.“

Читав на брега го свлече
Костенурката и рече:
„Отмъщение не гоня –
мен ме пази мойта броня,
а пък тебе твойта злоба
скоро ще те вкара в гроба.“

КРАЙ

© Марко Ганчев, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедьоври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4007>]